

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 632

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 august 2015

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 503 din 30 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (5 ¹) și (5 ²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	2-4		procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România..... 9-11
Decizia nr. 521 din 7 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XV alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare	4-6		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
Decizia nr. 561 din 16 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (6) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România....	6-9		805/924/1.505 — Ordin al ministrului economiei, comerțului și turismului, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea PIROCHIM VICTORIA — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A. 12-14
Decizia nr. 564 din 16 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi prin raportare la art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea		136.	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI
			— Ordin privind aprobarea venitului reglementat, a venitului total și a tarifelor de transport pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport..... 15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 503**

din 30 iunie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (5¹) și (5²)
din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (5¹) și (5²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea „Panserv” — S.R.L. din Sfântu Gheorghe în Dosarul nr. 780/119/2014 al Tribunalului Covasna — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 149D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 150D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (5¹) și (5²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea „Comalimetex” — S.A. din Sfântu Gheorghe în Dosarul nr. 836/119/2014 al Tribunalului Covasna — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul identic al excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 150D/2015 la Dosarul nr. 149D/2015. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 150D/2015 la Dosarul nr. 149D/2015, care este primul înregistrat.

6. Magistratul-asistent mai referă asupra faptului că partea Direcția Finanțelor Publice Municipale Sfântu Gheorghe a depus note de ședință în cele două dosare prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin încheierile din 18 decembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 780/119/2014 și nr. 836/119/2014, **Tribunalul**

Covasna — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (5¹) și (5²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea „Panserv” — S.R.L. din Sfântu Gheorghe și de Societatea „Comalimetex” — S.A. din Sfântu Gheorghe în cauze având ca obiect anularea unor decizii de impunere cu privire la stabilirea impozitului pe teren.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate creează o discriminare pozitivă a persoanei juridice arendator, proprietar al terenului fiind unitatea administrativ-teritorială, față de o persoană juridică arendator proprietar privat al terenului, deoarece calcularea diferențiată a impozitului pe teren în funcție de condițiile impuse de textul de lege criticat aduce atingere intereselor legitime ale proprietarilor privați de teren intravilan agricol. În acest sens se arată că legiuitorul nu a luat în considerare situația în care proprietarul privat al terenului intravilan agricol arendează un teren necultivat, înregistrând venituri din cedarea folosinței bunurilor. În această situație, calitatea de contribuabil plătitor al impozitului pe teren o are arendatorul, dacă terenul agricol intravilan este proprietatea privată a persoanei juridice. În cazul în care proprietarul terenului intravilan agricol este unitatea administrativ-teritorială, calitatea de contribuabil o are arendașul.

10. Deși în ambele cazuri arendașul îndeplinește condițiile art. 258 alin. (5¹) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în primul caz arendatorul va plăti un impozit mult mai mare, calculat în condițiile în care nu va beneficia de facilitatea fiscală, iar în al doilea caz, arendașul va beneficia de facilitatea fiscală, plătind un impozit mult mai mic.

11. **Tribunalul Covasna — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța arată că prin aceste dispoziții legiuitorul a prevăzut în mod diferit condițiile de calculare a impozitului pe teren datorat de persoanele fizice față de cele juridice, ceea ce nu echivalează cu discriminarea în aplicarea respectivului impozit. În opinia instanței, nu se poate reține nici faptul că aceste texte legale ar aduce vreo restrângere contrară art. 44 sau art. 56 din Constituție.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele de ședință depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 258 alin. (51) și (52) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 258 alin. (51): „*Ca excepție de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3)—(5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:*

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultura;

b) au înregistrate în evidența contabilă venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).”;

— Art. 258 alin. (52): „*În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unității administrativ-teritoriale, datorat de contribuabilii persoane juridice, se calculează conform alin. (2).”*

16. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (2) privind ocrotirea proprietății private indiferent de titular, art. 56 alin. (2) privind justa așezare a sarcinilor fiscale și în art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) privind economia și libertatea comerțului.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate stabilesc o diferențiere în ceea ce privește modul în care persoanele juridice plătesc impozitul pe terenul agricol față de persoanele fizice. Cu toate acestea, critica autoarelor excepției de neconstituționalitate nu se raportează la această diferențiere, ci la modul în care unitățile administrativ-teritoriale își îndeplinesc obligația de plată a taxei pe terenul agricol. Art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal prevăd că „*Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se stabilește taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren.*” În opinia autoarelor excepției, aceste prevederi conduc la o avantajare a unităților administrativ-teritoriale care concesionează, închiriază sau dau în administrare ori în folosință terenuri. Situația contestată apare atunci când o persoană juridică privată încheie un contract de arendă cu o altă persoană juridică privată. În acest caz, impozitul pe terenul agricol trebuie plătit de persoana juridică proprietară a terenului, în timp ce în cazul unității administrativ-teritoriale, taxa pe teren trebuie plătită de concesionarii, locatarii sau titularii dreptului de administrare ori de folosință. În primul caz, persoana juridică nu va putea plăti impozitul pe terenul agricol, care este într-un quantum mai mic, ci va trebui să plătească un impozit aferent terenului din intravilanul localităților,

întrucât, având în vedere că nu desfășoară direct activități agricole și nu poate demonstra înregistrarea unor venituri provenite din aceste activități, nu se încadrează în ipoteza normei legale care i-ar fi permis să beneficieze de facilitatea fiscală.

18. Autoarele excepției de neconstituționalitate pornesc de la o ipoteză eronată, considerând că unitatea administrativ-teritorială și persoana juridică se află în aceeași situație juridică. Regimul juridic aplicabil celor două entități nu este similar, ci prezintă particularități date de natura juridică diferită a acestora în funcție de care se poate aplica un tratament juridic diferențiat. Astfel, pe de o parte, unitățile administrativ-teritoriale gestionează bugetul local, iar impozitul pe terenul acestor entități se face venit tot la bugetul local, astfel că ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate (formal) să își plătească sieși un impozit care revine aceluiași buget. Pe de altă parte, unitățile administrativ-teritoriale nu au ca obiect principal de activitate desfășurarea de activități economice, ci gestionarea, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, a treburilor publice, în condițiile legii. În aceste condiții, soluția legislativă are o justificare obiectivă și rațională.

19. Curtea reține că dispozițiile art. 258 alin. (51) reprezintă o facilitate acordată persoanelor juridice care au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultura și au înregistrate în evidența contabilă venituri și cheltuieli din desfășurarea acestei activități. Scopul acestei reglementări este acela de a stimula menținerea terenurilor din intravilan în circuitul agricol, precum și exploatarea lor de către chiar societățile care dețin în proprietate astfel de terenuri, aceasta fiind opțiunea legiuitorului ce are o justificare obiectivă și rezonabilă pentru un tratament diferențiat.

20. Totodată, Curtea reține că în jurisprudența sa constantă a statuat că stabilirea prin lege a obligației de plată a anumitor impozite sau taxe, precum și a eventualelor scutiri de la plata acestora ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, cu condiția ca aceste reglementări să se aplice în mod uniform pentru situații egale. Stabilirea obligației de plată a impozitelor și taxelor locale, precum și scutirea de la plata unor impozite sau taxe pentru anumite bunuri ori venituri sau pentru anumite categorii de contribuabili se întemeiază pe principiul așezării juste a sarcinilor fiscale, prevăzut de art. 56 alin. (2) din Constituție. În situația de față însă regimurile juridice aplicabile sunt diferite. Acest lucru nu înseamnă o încălcare a art. 44 privind dreptul de proprietate privată sau a art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) privind economia și libertatea comerțului din Constituție.

21. În final, Curtea mai observă că autoarele excepției sunt nemulțumite și de modul în care autoritatea fiscală a interpretat și a aplicat dispozițiile de lege criticate cu privire la noțiunea de venituri provenite din activitatea de agricultură. Or, controlul unei eventuale aplicări greșite a legii de către organele fiscale, concretizată într-o decizie de impunere, nu ține de resortul contenciosului constituțional, Curtea neputând analiza temeinicia acestui act. Partea care se consideră vătămată are, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, posibilitatea contestării acestui act în fața organului emitent, iar apoi în fața instanței de judecată (a se vedea și considerentele Deciziei nr. 370 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 26 iunie 2012).

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Panserv” — S.R.L. din Sfântu Gheorghe și Societatea „Comalimetex” — S.A. din Sfântu Gheorghe în dosarele nr. 780/119/2014 și nr. 836/119/2014 ale Tribunalului Covasna — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 258 alin. (5¹) și (5²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Covasna — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 521

din 7 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XV alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XV alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Adrian Nicoară în Dosarul nr. 15.139/306/2014 al Judecătorei Sibiu — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 387D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 15.139/306/2014, **Judecătoria Sibiu — Secția**

civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Adrian Nicoară într-o cauză având ca obiect soluținarea unei contestații la executare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în esență, că prevederile art. XV alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 sunt în contradicție cu alin. (7) al aceluiași articol, potrivit căruia plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii emise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită se efectuează cu respectarea prevederilor alin. (1)—(6). *Per a contrario*, cele pentru care a fost demarată executarea silită până la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență nu sunt supuse eșalonării. Deși din economia art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 rezultă că a fost dispusă eșalonarea plăților sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, pentru care nu a fost inițiată executarea silită până la intrarea în vigoare a ordonanței de urgență, alin. (4) prevede că, pe durata eșalonării, orice procedură de executare silită se suspendă. Or, în condițiile în care, în acest context, nicio executare silită nu poate începe, cu atât mai mult aceasta nu poate fi suspendată. Prin urmare, alin. (4) permite suspendarea executării silită inițiate anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență a Guvernului, în contradicție cu alin. (7) al aceluiași articol. Astfel, norma criticată nu îndeplinește criteriile de claritate, precizie și previzibilitate, exigențe reținute în jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, în Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, și în cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru*

împotriva României, Hotărârea din 23 septembrie 1998, pronunțată în Cauza *Petra împotriva României*, și Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit*. În același sens sunt invocate prevederile art. 8 alin. (4) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Viciul de redactare a prevederilor de lege criticate determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.

6. **Judecătoria Sibiu — Secția civilă** opinează în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate, deoarece normele legale criticate vin în contradicție cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere reținut de către Curtea Constituțională în deciziile nr. 676 din 13 noiembrie 2014 și nr. 705 din 27 noiembrie 2014, în sensul constituționalității prevederilor art. XV alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. XV alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2014, care au următorul cuprins: „(4) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.”

12. Prevederile art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, la care prevederile de lege criticate fac trimitere, au următorul cuprins: „Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015, se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora.”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă dispozițiile din Constituție cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind principiul universalității, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 privind accesul liber la justiție. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil. Se observă că, deși autorul excepției nu indică expres, prin critica pe care o formulează în raport cu dispozițiile Legii

nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, el are în vedere și prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 s-a mai pronunțat, constatând constituționalitatea acestora, prin Decizia nr. 676 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 4 februarie 2015, Decizia nr. 705 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 15 ianuarie 2015, și Decizia nr. 251 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 12 iunie 2015.

15. Prin deciziile menționate, Curtea a reținut că art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 instituie eșalonarea plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015. Plata acestora se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora [alin. (1) al art. XV]. De asemenea, se prevede că pe această perioadă orice procedură de executare silită se suspendă de drept [alin. (4) al art. XV].

16. Cererile de restituire se soluționează în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la înregistrare, iar plata tranșelor anuale se efectuează conform graficului stabilit de Administrația Fondului pentru Mediu [alin. (2) al art. XV]. Totodată, procedura de efectuare a plății titlurilor executorii va fi stabilită prin ordin comun al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al ministrului finanțelor publice [alin. (6) al art. XV]. De asemenea, sumele prevăzute prin hotărârile judecătorești menționate la alin. (1) al art. XV plătite în temeiul acestei ordonanțe de urgență se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică [alin. (5) al art. XV]. Același regim este aplicabil și pentru plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii emise până la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită [alin. (7) al art. XV].

17. Referitor la invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a principiului neretroactivității legii, Curtea a reținut prin Decizia nr. 676 din 13 noiembrie 2014, paragraful 54, că textele de lege criticate au aplicabilitate exclusiv pentru viitor.

18. Curtea a mai constatat prin Decizia nr. 705 din 27 noiembrie 2014, paragraful 44, că măsura suspendării de drept a procedurilor de executare este una necesară pentru a se putea realiza finalitatea avută în vedere, respectiv eșalonarea sumelor rezultate din hotărâri judecătorești, fiind aplicată în mod egal tuturor persoanelor ce intră sub incidența acesteia.

19. În ceea ce privește constituționalitatea instituirii eșalonării plății unor sume prevăzute în titluri executorii, precum și suspendării de drept a oricărei proceduri de executare silită, Curtea Constituțională a reținut (Decizia nr. 705 din 27 noiembrie 2014, paragrafele 35—40), în esență, că dreptul la justiție garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale protejează în egală măsură și punerea în executare a hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii. Executarea *uno actu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica modalitate de executare posibilă care poate fi

aplicată. Legiuitorul poate stabili anumite măsuri, respectiv plata eşalonată a unor sume prevăzute în titluri executorii, sens în care sunt și dispozițiile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, prin care legiuitorul delegat a instituit o măsură de natură să întărească finalitatea procesului judiciar, în sensul că reprezintă un prim pas important al debitorului de a-și executa creanța. S-a mai arătat că mecanismul eşalonării plății, ca modalitate de executare a unei hotărâri judecătorești, poate fi considerat ca fiind în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate. Or, dispozițiile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 îndeplinesc aceste cerințe.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Nicoară în Dosarul nr. 15.139/306/2014 al Judecătoriei Sibiu — Secția civilă și constată că dispozițiile art. XV alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sibiu — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 561

din 16 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (6) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013

20. Curtea a mai reținut că o critică precum cea formulată în prezentul dosar este rezultatul unei deducții incorecte realizate din conținutul normativ al alin. (7) al art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014. În realitate, ipoteza acestui text legal se adaugă la ipotezele normative ale alin. (1)—(6) ale aceluiași articol, acestea aplicându-se în mod corespunzător și în privința sumelor aferente titlurilor executorii emise până la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită (a se vedea Decizia nr. 251 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 12 iunie 2015, paragraful 20).

21. Întrucât nu există elemente noi de natură a reconsidera jurisprudența Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ioana Prisiceanu în Dosarul nr. 26.150/3/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 301D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosar note scrise prin care solicită, în esență, respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

neconstituționalitate, invocând, în acest sens, cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 715 din 19 decembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 21 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 26.150/3/2014, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Ioana Prisiceanu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii privind anularea unei decizii de invalidare emise de pârâta Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, prin soluționarea dosarului de despăgubiri constituit în baza dispoziției primarului orașului Mihăilești în favoarea reclamantei, ca urmare a obligației stabilite în sarcina pârâtei printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că modalitatea de evaluare instituită prin art. 21 din Legea nr. 165/2013 încalcă dreptul de proprietate al persoanelor îndreptățite la despăgubiri, deoarece, pe de o parte, nu constituie un cadru clar și previzibil pentru valorificarea punctelor stabilite prin decizia Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, iar, pe de altă parte, nu oferă nicio garanție pentru valorificarea acestor puncte. Se mai susține că, prin calcularea valorii despăgubirii ce urmează să fie acordată, aplicând grila notarială valabilă la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, este încălcat principiul constituțional al egalității în drepturi, întrucât persoanele îndreptățite la despăgubiri în temeiul acestor prevederi legale sunt dezavantajate față de persoanele îndreptățite care au încasat despăgubirile cuvenite, în temeiul Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

7. În ceea ce privește prevederile art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, se arată că aceste prevederi legale contravin principiului constituțional al neretroactivității legii civile, întrucât în privința dosarelor de despăgubiri soluționate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților ca urmare a obligației constatate printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, pronunțată înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, se emite o decizie de compensare în puncte, potrivit procedurii instituite de Legea nr. 165/2013, iar nu a celei instituite prin Legea nr. 247/2005, care era legea în vigoare la data pronunțării hotărârii judecătorești. Invocă, în acest sens, cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale referitor la principiul constituțional al neretroactivității legii civile. Se mai arată că această situație reprezintă, în fapt, o neexecutare a hotărârilor judecătorești, iar în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a fost sancționată atât neexecutarea hotărârilor judecătorești, cât și executarea cu întârziere a acestora. Invocă, în acest sens, hotărârile din 19 martie 1997 și din 7 mai 2002, pronunțate în cauzele *Hornsby împotriva Greciei* și, respectiv, *Burdov împotriva Rusiei*.

8. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, apreciază că obligația de stabilire a despăgubirilor, instituită în sarcina Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților,

printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, nu poate fi executată, sub aspectul modalității de stabilire a despăgubirilor, decât în temeiul unor prevederi legale în vigoare, respectiv potrivit art. 21 din Legea nr. 165/2013, iar reținerea, în acest caz, a incidenței modalității de despăgubire instituite prin Legea nr. 247/2005, care a fost abrogată în mod expres prin art. 50 din Legea nr. 165/2013, ar însemna o aplicare ultraactivă a legii, cu încălcarea principiului constituțional al separației puterilor în stat. Pe de altă parte, nu poate fi reținută nici încălcarea principiului constituțional al egalității în fața legii, prevederile legale criticate fiind aplicabile tuturor cetățenilor aflați în situații similare.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, art. 21 și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Din motivarea scrisă a excepției de neconstituționalitate rezultă că autoarea acesteia formulează critici de neconstituționalitate în legătură cu prevederile art. 21 alin. (6) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, astfel încât Curtea urmează să se pronunțe asupra acestor prevederi legale, care au următorul conținut:

— Art. 21 alin. (6): „(6) *Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.*”;

— Art. 41 alin. (5): „(5) *Obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa potrivit art. 21.*”

13. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi referitor la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că în favoarea autoarei acesteia a fost pronunțată, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, o decizie definitivă și irevocabilă prin care pârâta Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a fost obligată să întocmească raportul de evaluare și să emită titlul de despăgubire, în temeiul

prevederilor legale cuprinse în titlul VII al Legii nr. 247/2005, pentru un imobil ce nu mai poate fi restituit în natură. Întrucât obligația stabilită în sarcina autorității în cauză nu a fost executată în termenul stabilit de instanță, îndeplinirea acesteia fiind amânată după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, soluționarea dosarului de despăgubire s-a realizat de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, care a preluat atribuțiile Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, prin aplicarea dispozițiilor legale incidente, referitoare la modalitatea de evaluare a despăgubirilor, instituite prin art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013.

15. În acest context, autoarea excepției de neconstituționalitate a invocat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 21 alin. (6) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, arătând, în esență, că aplicarea noilor reguli referitoare la modalitatea de stabilire a despăgubirilor, constând în evaluarea imobilului imposibil de restituit în natură conform grilei notariale și stabilirea sub formă de puncte, creează un regim discriminatoriu față de persoanele care au beneficiat de prevederile Legii nr. 247/2005 pentru executarea aceluiași tip de hotărâre judecătorească. Mai mult, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate din Legea nr. 165/2013, fiind aplicate retroactiv, împiedică finalizarea într-un termen rezonabil a procesului și fac imposibilă executarea hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

16. Prin Decizia nr. 715 din 19 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 13 februarie 2015, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat cu privire la textele de lege criticate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză și prin prisma unei motivări similare a excepției de neconstituționalitate.

17. Astfel, prin decizia menționată, Curtea a respins ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 15 alin. (2), art. 16 și art. 44 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală, statuând că în cauză este aplicabil principiul *tempus regit actum*, fiind firesc ca modalitatea de calcul al despăgubirilor să se supună regulilor în vigoare la data acordării lor prin decizie a autorității abilitate (paragrafele 23—25). Sub acest aspect, instanța constituțională a statuat că, dacă, prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, acest fapt nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective. În legătură cu procedura specială de acordare a despăgubirilor pentru imobilele preluate în mod abuziv, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a observat că modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, iar prevederile de lege criticate sunt în acord cu cele ale art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 202 din 18 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 19 iunie 2013).

18. Așa fiind, cu privire la modalitatea de evaluare a imobilului prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, astfel cum prevede art. 21 alin. (6) din legea menționată, Curtea a mai statuat că aceasta constituie modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, așa cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 165/2013. Tot astfel, observând expunerea de motive a legii în discuție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 618 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 75 din 28 ianuarie 2015, că scopul legiuitorului a constat în introducerea, prin noul act normativ, a unui sistem unitar și previzibil de evaluare a imobilelor, prin aplicarea grilei notariale de la momentul intrării în vigoare a noii legi. Curtea a admis, cu acel prilej, că, prin intermediul acestui nou sistem de calcul, este posibil ca valoarea despăgubirilor acordate, sub formă de puncte, să fie inferioară celei rezultate prin aplicarea legislației anterioare în materie referitoare la stabilirea valorii de piață a imobilului de la data notificării, prin aplicarea standardelor internaționale de evaluare (Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, și Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005). Însă, așa cum s-a arătat prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății.

19. De asemenea, Curtea a apreciat că este firesc ca obligația emiterii titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 să fie executată în condițiile noii legi, aceasta fiind tocmai expresia concretă a principiului *tempus regit actum* și a principiului aplicării imediate a legii noi. Situația autoarei prezentei excepții, care are calitatea de beneficiar al unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile prin care se stabilește în sarcina autorității publice pârâte o obligație de a face, respectiv de a emite o decizie ce intră în competența sa legală, este net diferită de cea potrivit căreia prin aceeași sentință judecătorească a fost stabilită suma convenită cu titlu de despăgubiri, în urma evaluării efectuate în condițiile Legii nr. 247/2005. În jurisprudența sa, Curtea a arătat că respectarea principiului egalității în drepturi, consacrat prin prevederile art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică, în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare (a se vedea, în acest sens, deciziile nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, și nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011).

20. Având în vedere că situația de fapt din prezenta cauză este identică cu cea care a fost reținută în Decizia nr. 715 din 9 decembrie 2014 și ținând cont de împrejurarea că nu au fost evidențiate elemente noi care să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, precum și în considerarea similitudinii în ceea ce privește criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea apreciază că cele statuate în decizia amintită își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioana Prisiceanu în Dosarul nr. 26.150/3/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 21 alin. (6) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 564

din 16 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi prin raportare la art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 4 teza întâi și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Iulian Aladar Laco în Dosarul nr. 16.629/3/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 390D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistrat-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a transmis la dosar un memoriu prin care solicită, pe de o parte, admiterea excepției de neconstituționalitate și, pe de altă parte, conexarea la prezentul dosar a Dosarului nr. 407D/2015 al Curții Constituționale care are ca obiect o excepție ridicată în cursul soluționării aceluiași proces în cadrul

căruia a fost invocată și excepția de față. Magistrat-asistent precizează, de asemenea, că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Cu privire la cererea de conexare, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că nu sunt întrunite condițiile impuse de lege pentru conexarea celor două dosare.

5. Deliberând, Curtea observă că obiectul Dosarului nr. 407D/2015 îl constituie excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, motiv pentru care respinge solicitarea formulată, având în vedere că nu este îndeplinită condiția impusă de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia conexarea dosarelor aflate pe rolul Curții Constituționale se dispune atunci când obiectul excepției este identic.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, considerând că în cauză se justifică menținerea celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie, menționând în acest sens, exemplificativ, Decizia nr. 200 din 3 aprilie 2014 și Decizia nr. 321 din 10 iunie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 3 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 16.629/3/2014, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 4 teza întâi și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Iulian Aladar Laco într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei decizii de compensare emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că raporturile juridice încheiate anterior apariției Legii nr. 165/2013, referitoare la înstrăinarea de către titular a drepturilor cuvenite în baza legilor de restituire a proprietăților, sunt rezultatul unor conduite pe care subiecții acestor raporturi juridice le-au adoptat sub protecția art. 1.391 și art. 1.392 din Codul civil, în condițiile în care legile proprietății reprezentau o garanție fundamentală a drepturilor constituționale. Astfel, art. 1 alin. (3), art. 4 și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 ignoră ordinea de drept existentă la momentul încheierii raporturilor juridice încheiate între titularii drepturilor de proprietate (foștii proprietari sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestora) și dobânditorii acestor drepturi. De asemenea, conținutul dreptului de proprietate al persoanei fizice de a dobândi sau redobândi o proprietate, de a se folosi și de a dispune liber în legătură cu proprietatea sa și de a putea transmite dreptul său altuia, garantat de Legea fundamentală a țării, este grav afectat de art. 24 din Legea nr. 165/2013, care nesocotește libertatea de a dispune de dreptul de proprietate, prin confiscarea unui procent de 85% din dreptul de proprietate. În condițiile în care acest text restrânge drepturile menționate, art. 44 și art. 53 din Constituție sunt grav încălcate, fiind puse în pericol ordinea de drept stabilită anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.

9. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, invocând, în acest sens, cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 179 din 1 aprilie 2014.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 1 alin. (3), art. 4 teza întâi și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Analizând

motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că obiectul acesteia îl reprezintă, în realitate, prevederile art. 4 teza întâi prin raportare la art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3): „(3) În situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4).”;

— Art. 4 teza întâi: „Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi (...).”;

— Art. 24 alin. (2)—(4): „(2) În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).

(3) Numărul de puncte acordat în condițiile alin. (2) nu poate reprezenta o valoare mai mare decât cea stabilită potrivit art. 21 alin. (6) și (7).

(4) În cazul în care din documentele depuse la dosarul de restituire nu rezultă prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, punctele vor reprezenta echivalentul a 15% din valoarea stabilită conform art. 21 alin. (6).”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului* și art. 44 alin. (1) și (2) referitor la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private, alin. (3) privind exproprierea, alin. (4) referitor la naționalizare și alin. (8) privind averea dobândită licit. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 1 — *Protecția proprietății* cuprins în Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că instanța de judecată a fost investită la data de 16 mai 2014 cu soluționarea litigiului în cursul căruia a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, deci după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, astfel încât în cauză sunt incidente dispozițiile art. 4 teza întâi din acest act normativ, cererea fiind circumscrisă domeniului propriu de aplicare al Legii nr. 165/2013.

16. Curtea reține că, prin Decizia nr. 200 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 19 iunie 2014, a mai examinat constituționalitatea prevederilor art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 din perspectiva unor critici similare celor formulate în prezenta cauză și a constatat că acestea sunt în concordanță cu prevederile constituționale și convenționale invocate și în cauza de față.

17. Cu acel prilej, Curtea a reținut că prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 stabilesc că cesionarului i se acordă, ca unică măsură reparatorie, compensarea prin puncte, numărul de puncte de care acesta va putea beneficia fiind, potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, la care se adaugă un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, astfel cum aceasta rezultă din grila notarială valabilă la data intrării în vigoare a legii.

18. Analizând art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013, Curtea a reținut că legiuitorul a reglementat în mod diferit modalitatea de despăgubire, în raport cu persoana beneficiarilor măsurilor reparatorii conferite de Legea nr. 165/2013, și anume titularul dreptului la măsuri reparatorii în temeiul legislației reparatorii anterioare, pe de o parte, și persoanele către care au fost înstrăinate drepturile convenite potrivit legilor de restituire a proprietății, pe de altă parte. Curtea a statuat că această opțiune a legiuitorului nu reprezintă o sancționare a titularilor originari ai acestui drept care au înstrăinat dreptul la obținerea măsurilor reparatorii, întrucât, prin ipoteză, în patrimoniul acestora nu se mai regăsește acest drept. Ca efect al cesiunii de creanță specifice, încheiată anterior intrării în vigoare a noii legi reparatorii, dreptul pretins de cedenți — constând în acordarea măsurilor reparatorii conferite de legislația anterioară în domeniul proprietăților preluate în mod abuziv — a fost transferat către cesionari.

19. În ceea ce privește pretinsa discriminare creată prin textele de lege criticate, Curtea a reținut că acordarea unor măsuri reparatorii diferite, în funcție de beneficiarii acestora, echivalează cu instituirea unui tratament juridic diferit, dar care nu constituie o discriminare, întrucât, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale, nu orice diferență de tratament semnifică, în mod automat, încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție sau a celor convenționale referitoare la interzicerea discriminării. Astfel, față de obiectul de reglementare al Legii nr. 165/2013, opțiunea legiuitorului de a exclude de la măsura reparatorie a restituirii în natură, precum și de la cea a compensării integrale prin puncte a persoanelor în patrimoniul cărora a fost transmis, prin intermediul unor contracte cu titlu oneros, dreptul de a obține măsurile reparatorii apare ca fiind justificată în mod obiectiv și rezonabil, având în vedere că asupra acestora din urmă nu s-au răsfrânt direct sau indirect măsurile de preluare abuzivă. Aceasta deoarece legislația cu caracter reparator a vizat exclusiv titularul dreptului sau moștenitorii acestuia. Mai mult, întrucât legiuitorul a acordat cesionarilor dreptului la despăgubire un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, Curtea a reținut că măsura legislativă criticată păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit — despăgubirea integrală doar a titularilor originari ai măsurilor reparatorii sau a moștenitorilor acestora — și mijloacele folosite, cesionarul urmând a obține atât prețul plătit

fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia, cât și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului.

20. Cu privire la invocarea încălcării dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a observat, prin Decizia nr. 328 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 21 iulie 2014, că, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, prevederile legale criticate referitoare la plafonarea despăgubirilor acordate cesionarilor nu se aplică celor cărora li s-a stabilit dreptul de proprietate și li s-a emis titlul de despăgubire anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013. Prin urmare, prevederile de lege criticate nu se aplică retroactiv, ci reglementează modul de acțiune în timpul următor intrării în vigoare a legii, adică în domeniul ei propriu de aplicare. Totodată, prin Decizia nr. 321 din 10 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 5 august 2014, Curtea a remarcat că diferența de tratament între cesionarii de drepturi ale căror cereri de chemare în judecată s-au soluționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 față de cei care nu au obținut o atare hotărâre derivă din succesiunea în timp a actelor normative în materie. Din această perspectivă, deosebirea de tratament juridic este întemeiată pe un criteriu obiectiv și rezonabil. În legătură cu acest aspect, Curtea a mai reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări. Curtea a constatat că respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate. Mai mult, Curtea reține că, în privința obiectului de reglementare a legii analizate, intervenția legiuitorului nu este una aleatorie, ci a fost justificată și impusă firesc ca urmare a Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iulian Aladar Laco în Dosarul nr. 16.629/3/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 4 teza întâi prin raportare la art. 1 alin. (3) și art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL
ECONOMIEI,
COMERȚULUI
ȘI TURISMULUI
Nr. 805 din 29 iunie 2015

MINISTERUL
FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 924 din 7 august 2015

MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI, PROTECȚIEI
SOCIALE
ȘI PERSOANELOR
VÂRSTNICE
Nr. 1.505 din 13 iulie 2015

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea PIROCHIM VICTORIA — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 47/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și turismului, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Societatea PIROCHIM VICTORIA — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei,
comerțului și turismului,
Maricel Popa,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor
publice,
Enache Jiru,
secretar de stat

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI TURISMULUI

Societatea PIROCHIM VICTORIA — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.

Cod unic de înregistrare: RO 14469423

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2015**

– mii lei –

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2015
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	2.610
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	2.607
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	3
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	2.979
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	2.979
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	234
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	277
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	2.084
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	5
		C1 ch. cu salariile	13	2
		C2 bonusuri	14	3
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	1.884
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	0
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	151
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	44
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	384
	2	Cheltuieli financiare	20	0
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	-369
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	0
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2015
0	1	2	3	4
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	0
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	74
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	74
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	77
	2	Nr.mediu de salariați total	49	77
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială * (Rd.12/Rd.49)/12*1000	50	
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	864
	8	Plăți restante	55	2.000
	9	Creanțe restante	56	71

* Rd. 50 = Rd. 155 din Anexa de fundamentare nr. 2

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea venitului reglementat, a venitului total și a tarifelor de transport pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport

Având în vedere dispozițiile art. 178 alin. (2) lit. a) și ale art. 179 alin. (2) lit. e) și f), alin. (4) și (6) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. a) și m) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, precum și al dispozițiilor art. 78 din Metodologia de stabilire a venitului reglementat, a venitului total și a tarifelor reglementate pentru activitatea de transport al gazelor naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 32/2014, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Tarifele de transport pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport, desfășurată în perioada 1 octombrie 2015—30 septembrie 2016, se stabilesc după cum urmează:

a) tarif de rezervare de capacitate pe punct/grup de puncte de intrare/ieșire pentru servicii ferme/întreruptibile de transport, conform anexei nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin;

b) tarif volumetric pentru cantitatea de gaze naturale transportată către sistemele de distribuție: 3,63 lei/MWh transportat;

c) tarif volumetric pentru cantitatea de gaze naturale transportată numai prin Sistemul național de transport: 4,38 lei/MWh transportat;

d) tarif volumetric pentru cantitatea de gaze naturale transportată: 3,53 lei/MWh transportat.

(2) Tarifele prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) conțin și valoarea impozitului pe monopol prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 5/2013 privind stabilirea unor măsuri speciale de impozitare a activităților cu caracter de monopol natural din sectorul energiei electrice și al gazului natural, cu modificările ulterioare.

(3) Tariful prevăzut la alin. (1) lit. d) nu conține și valoarea impozitului pe monopol prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 5/2013, cu modificările ulterioare.

(4) Tarifele pentru prestarea serviciului de transport al gazelor naturale, prevăzute la alin. (1), nu conțin T.V.A.

Art. 2. — Se stabilesc venitul reglementat și venitul total aferente celui de-al patrulea an (1 octombrie 2015—30 septembrie 2016) din a treia perioadă de reglementare, pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport desfășurată de Societatea Națională de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A., prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Societatea Națională de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 octombrie 2015.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 14 august 2015.
Nr. 136.

ANEXA Nr. 1

Tarife de rezervare de capacitate pe punct/grup de puncte de intrare/ieșire pentru servicii ferme/întreruptibile de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport

— lei/MWh/h —

Punct/Grup de puncte de intrare/ieșire în/din SNT		Tipuri de servicii de transport al gazelor naturale						
		Anual	Termen scurt					
			Trimestrial		Lunar		Zilnic	
			vară	iarnă	vară	iarnă	vară	iarnă
Punct/Grup puncte de intrare în SNT	grupul punctelor de intrare din perimetrele de producție, din terminalele GNL și din instalațiile de producere a biogazului sau a altor gaze care îndeplinesc condițiile de calitate pentru a putea fi livrate/transportate în/prin SNT	0,93	1,62	3,61	2,40	5,36	3,60	8,03
	grupul punctelor de intrare din interconectarea cu alte sisteme de transport al gazelor naturale din state terțe non-UE (Medieșu Aurit și Isaccea Import)	3,62	6,30	14,00	9,30	20,77	13,97	31,15
	punctul de intrare din interconectarea cu alte sisteme de transport al gazelor naturale din state membre ale UE (Csanadpalota)	3,00	5,22	11,61	7,71	17,22	11,58	25,84
	grupul punctelor de intrare din depozitele de înmagazinare subterană	1,43	2,48	5,52	3,67	8,19	5,51	12,28

Punct/Grup de puncte de intrare/ieșire în/din SNT		Tipuri de servicii de transport al gazelor naturale						
		Termen lung	Termen scurt					
			Anual	Trimestrial		Lunar		Zilnic
		vară		iarnă	vară	iarnă	vară	iarnă
Punct/Grup puncte de ieșire din SNT	grupul punctelor de ieșire către sistemele de distribuții, rețelele de conducte din amonte și clienții finali racordați direct la sistemul de transport	1,86	3,24	7,22	4,79	10,70	7,20	16,05
	grupul punctelor de ieșire către depozitele de înmagazinare subterană	1,50	2,60	5,79	3,85	8,59	5,78	12,89
	punctul de ieșire din interconectarea cu alte sisteme de transport al gazelor naturale din state membre ale UE (Csanadpalota)	6,70	11,66	25,93	17,22	38,46	25,86	57,69
	punctul de ieșire din interconectarea cu alte sisteme de transport al gazelor naturale din state terțe non-UE (Ungheni)	0,81	1,41	3,13	2,08	4,64	3,12	6,96

ANEXA Nr. 2

Venitul reglementat și venitul total aferente celui de-al patrulea an (1 octombrie 2015—30 septembrie 2016) din a treia perioadă de reglementare, pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport desfășurată de Societatea Națională de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A.

Activitatea de transport gaze naturale (1 octombrie 2015—30 septembrie 2016)	U.M.	Valoare
Venitul reglementat	Mii lei	1.000.614,00
Venitul total	Mii lei	1.107.462,12

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

